

Forente psykologer

Det er godt å lese at viktige aktører i Psykologforeningen fronter samarbeid og fellesskap inn mot Landsmøtet.

TEKST

Kristin Haugholt

PUBLISERT 13. november 2019

Denne høsten har være preget av debatter med til tider høy temperatur. Psykologforeningens framtid, rolle og ikke minst valg av president har skapt et engasjement som jeg tror også finnes utover de som aktivt har deltatt i debatten. Som delegat til det kommende landsmøtet har jeg engasjert meg, men samtidig kjent en uro for foreningens indre klima. Det tror jeg at jeg deler med flere. Det har oppstått for meg nye og muligens kunstige skillelinjer, og en medfølgende spenning for stemningen på det kommende landsmøtet.

Kampen om presidentvervet er nå avgjort etter at Andreas Høstmælingen trakk seg tidligere i høst. Samtidig etterlot hans begrunnelse potensiale for videre konflikt: Han ville ikke sette medlemmenes stemme først eller akseptere at det er vi som medlemmer som definerer hva som er godt fag.

Jeg har over tid hatt Håkon Skard som favoritt i presidentkampen. Samtidig har jeg ønsket å beholde Heidi Tessand som vår visepresident; hun er en faglig dyktig, karismatisk og kraftfull representant for fag og profesjon. At hun ikke deler Høstmælingens oppfatning av medlemmenes rolle var en nyttig og helt nødvendig avklaring hun nylig kom med.

LES OGSÅ

Tid for samarbeid

Det kan se ut som Håkon Kongsrud Skard og jeg er uenige om overordnede strategier, men jeg har tro på at vi klarer å finne en samarbeidsplattform.

Det gir også håp og tro på foreningens videre arbeid når sentralstyremedlemmene Britt Randi Hjartness Schjødt og Eldrid Robbestad oppfordrer til å dempe retorikken og se etter felles grunnlag. Dette støtter jeg helhertet.

Landsmøtet i år har et stort antall saker, flere av dem svært viktige for den retningen foreningens arbeid skal ta videre. På vei til Landsmøtet er det betryggende å vite at presidentskapet deler en felles grunnmur som arbeidet skal hvile på. Vi er en

demokratisk medlemsforening som sammen skal klare å finne frem til felles mål – til det beste for befolkningen, for faget og for medlemmene.

LES OGSÅ

Vi trenger en samlet forening

Den polariserte debatten om Psykologforeningens veivalg framover, særlig slik den har utviklet seg i sosiale medier, bør dempes.

TEKST

Kristin Haugholt, psykolog i Ringsaker kommune og delegat fra Hedmark